

திருமந்திரம் கூறும் வாழ்வியல் நெறிகள்

கோ. கோகிலா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, தனலட்சுமி சீனிவாசன் மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி),
பெரம்பலூர்- 621212, தமிழ்நாடு, இந்தியா

The Morals of Life that Thirumanthiram Depicts

G. Kokila a, *

^a Department of Tamil, Dhanalakshmi Srinivasan College of Arts and Science for Women (Autonomus), Perambalur-
621212, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
gikokilatamil@gmail.com

Received: 31-05-2022
Revised: 14-08-2022
Accepted: 26-08-2022
Published: 28-11-2022

ABSTRACT

He created 3000 Tamil mantras through tricks. Tact means maturity. Discipline is essential to reach that level. Thirumoolar describes the method of running the flow. Thirumanthiram is a biographical philosophy. A book that can be realized through the experiential knowledge that comes through practice with effort. This book is variously praised as a devotional book, a scriptural book, a hymn book, a skill book, a godly book, a yoga book, and a knowledge book. However, the book that guides life is its uniqueness. The guidebook is unique. The research results say that due to his unparalleled yoga training and the power of meditation, Thirumoolar excelled in the techniques of protecting the body for many years and blessed those who had lived in this world for a long time and attained full enlightenment. Consider that all newborn children should attain enlightenment. The study will focus on love, living without suffering, living with the body, medicine, and virtue related to human life. Therefore, in this article, we will see the life thoughts given by Thirumoolar.

Keywords: Thirumoolar, Tamil mantras, Thirumanthiram, Morals

முன்னுரை

சைவத்திருமுறை பன்னிரெண்டனுள் பத்தாம் திருமுறை எனப்போற்றப்பெறும் திருமந்திரமாலையாகிய திருவருள் நூலை அருளியவர் திருமூலநாயனாராவர். இவ்வாசிரியரை “நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்” என சுந்தரர் திருத்தொண்டத்தொகையில் போற்றியுள்ளார். தமிழையும், பிற உயிர்களையும், சிவஞானத்தையும் குறித்தே இந்நூல் முழுமைக்குமான மந்திரப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. நந்தியருள் பெற்ற நான்மறை யோகியார் மூலனுடம்பிற் புகுந்தப்பின் திருவாவடுதுறையில் மூவாயிரம் ஆண்டுகள் சிவயோகத்து அமர்ந்து ஆண்டுக்கொரு திருப்பாடலாக மூவாயிரம் பாடல்களை அருளியதாக சேக்கிழார் திருமூலநாயனார் புராணத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதற்கு “ஒப்பில் எழுகோடி யுகமிருந்தேனே” எனத் திருமந்திரம் கூறுகிறது. “ஒன்றேகுலம் ஒருவனேதேவன் என்றுப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே சமுதாயத்திற்கு வேண்டிய நல்லிணக்கச் செய்திகள் திருமந்திரத்தில் அழகாக விளக்கியவர் திருமூலர் (Madhan Kumar, 2020). ஆன்மிகம், மருத்துவம், விஞ்ஞானம், தத்துவம், உளவியல் எனத் திருமூலர் தொடர்த்துறைகளே இல்லை. எனவே திருமூலம் கூறும் வாழ்வியல் சிந்தனைகளைக் குறித்து இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

அன்போடு வாழ்தல்

சிவாகமங்கள் தந்திரம், மந்திரம், உபதேசம் என மூவகை உரையை உறுபாகக் கொண்டன. அவற்றுள் மந்திரக்கலை என்பது உபாசனா கண்டம் பற்றிய மன முதலியன அடக்கித் தெய்வத்தை வழிபடும் முறையினை விரித்துரைப்பது. எனவே இத்தமிழாகமத்தை 'மந்திரமாலை' எனக் குறித்துள்ளமையைத் திருமந்திரப்பாடல் (86) கூறுகிறது. இந்நூல் வாழும் முறைகளையும், வாழ வேண்டிய முறைகளையும் அகப்புற வாழ்வை அறவழிக் கற்பதும், அருள்வழி நடப்பதும், அன்பினால் அறிவிப்பதும், இறையை உணர்ந்து இயல்பாக வாழ்வதும் எங்ஙனம் என உணர்த்துகிறது.

கடவுளை அறிவதற்கும் அடைவதற்கும் இரண்டு வழிகள் உள்ளன. ஒன்று அக வழிபாடு, மற்றொன்று புற வழிபாடு. உள்ளம் ஒரு பெருங்கோயில் எனக் கூறிய ஆன்மநேய அருட்கவி திருமூலர் (Balachandran, & Dharmalingam, 2021). கடவுள் வெளியே இல்லை உன் உள்ளேயும் இருக்கிறார் என்பது தான் கடவுள் பற்றிய இவரது ஒற்றை வரிக் கண்டுபிடிப்பாகும். இதைத்தான் அகம்பிரம்மா என்று வேதம் கூறுகிறது. எனவே உள்ளத்தில் அன்பு இல்லாமல் கூடைக் கூடையாய் கோயிலுக்கு இலட்சாரச்சனை செய்வதை விட, உள்ளன்போடு கடவுளை வணங்கினால் போதுமானதாகும். இதனைத் திருமூலர்,

“அன்போடு உருகி அகம் குழைவார்க்கு அன்றி

என்போன் மணியினை எய்த ஒண்ணாதே”

என்றுக் கூறுகிறார். உள்மனம் குழைந்து அவனை வணங்கிச் சரணடைய வேண்டும் (Saravanan, 2020). அப்போதுதான் ஒப்பற்ற மணியாகிய அவனது திருவருள் உங்களுக்குக் கிடைக்கும். அதேபோன்று விண்வெளியையும், கோள்களையும் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கும் நவீன வாழ்க்கை முறையில் தன்னை யார் என்பதை அறிந்துக்கொள்ள யாரும் முற்படுவதில்லை. எனவே முதலில் உன்னை நீயே அறிந்துக்கொள், அப்படி அறிந்து கொண்டால், அனைத்தும் அறியலாம் என்கிறார் திருமூலர். இச்செய்தியை,

“என்னை அறிந்திலேன் இத்தனை காலமும்

என்னை அறிந்தபின் ஏதும் அறிந்திலேன்”

திருமூலரின் பார்வையில் ஆன்மிகமும் அறிவியலும் ஒன்றாகக் காண்கிறார். ஆன்மிகத்தால் தான் பெற்ற அறிவியல் கருத்துகளை விதைத்தார். குறிப்பாக மருத்துவ அறிவியலுக்கு முன்னோட்டமாகப் பல வியத்தகு அறிவியல் அற்புதங்களை விளக்குவதாக உள்ளன (Saravanan, 2020).

திருமந்திரம் நூலானது அனைவரும் அறியக்கூடிய எளிமையும் இனிமையும் உடைய பாடல்களை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. ‘அன்பே சிவம்’ என்ற தொடரைப் பலரும் அறிவோம். மனிதர்கள் ஏனைய மனிதர்களால் செலுத்தும் அன்பில்தான் உலகம் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கிறது. உலகத்தில் தோன்றிய கடவுள் சார்புடைய மதங்களும், போற்றியே உரைக்கின்றன. இதைத்தான் நீங்கள் பிறர் மீது அன்பு செலுத்தினால் இறைவன் உங்கள் மேல் அன்பு செலுத்துவார் என்றுத் திருமூலரும் நமக்கு வலியுறுத்தியிருக்கிறார்.

மழைக் கண்டப் பயிர், துளிர் விடுவது போல வாழ்வு செழிக்கும். பூவும் மணமும், கரும்பும் இனிப்பும், பாலும் நெய்யும், காற்றும் அசைவும் போல் இல்லற வாழ்க்கை இருக்க வேண்டும் என்று திருமந்திரம் கூறுகிறது.

மனிதன் செல்வம் திரட்டுதலின் நோக்கம், திரட்டிய செல்வத்தைத் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்தரும் வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளுதல் பொருட்டேயாகும். அத்தகையத் தன்மையின்றி நாம் சேர்க்கும் செல்வம் பயன்படாதுப் போகும் என்பதை எடுத்துக் கூறும் வள்ளுவம்,

“அன்பொரீஇத் தற்செற்று அறநோக்காது ஈட்டிய

ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர்”

கூறுகிறது. திருமூலரும் செல்வம் நிலையாமையில், மலர் மலர்ந்ததை இயற்கையாகவே அறிந்து கொண்டத் தேனீ அம்மலரை நாடிச்சென்று அம்மலரிலுள்ள சிறு தேனைச் சேகரித்து உயர்ந்த மரத்தில் தான் கட்டியுள்ளக் கூட்டில் கொண்டு சேர்த்து வைக்கும் உடல் வலிமைமிக்க மனிதர்கள் பல்வகைச் சூழ்ச்சிகளால் தேனைத் தனக்குரியதாக்கிக் கொள்ள முயலுவர் (Munisamy, 1988). அதைப் போலவே இவ்வுலக உயிர்கள் பேணிப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கும் இவ்வுடலையும் உடைமையையும் காலன் அவ்வுயிரின் அனுமதியின்றியேப் பிரித்து எடுத்துச் சென்றுவிடுகிறான் என்பதை,

“ஈட்டிய தேன்பு மணங்கண் டிரதமும்

கூட்டிக் கொணர்ந்தொரு கொம்பிடை வைத்திடும்

ஓட்டித் துரந்திட் டதுவலி யார்கொளக்

காட்டிக் கொடுத்தது கைவிட்ட வாறே”

பாடல் வழி உணரமுடிகிறது (Saravanan, 2020).

துயரின்றி வாழ்தல்

“எல்லா உயிர்களையும் நேசி!

யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கு ஒரு பச்சிலை

யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கு ஒரு வாயுறை

யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போது ஒரு கைப்பிடி

யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு இன் உரை தானே”

உலகில் எல்லா உயிர்களையும் நேசிக்க வேண்டும். பசுவுக்குப் புல் தருவது, ஏழைக்கு ஒரு கவளம் உணவு தருவது, துன்பத்தில் உள்ளவர்க்கு ஆறுதல் சொல்வது, பெற்றோரைக் காப்பது, மற்றவருக்கு உதவுவது ஆகியன தர்மங்கள் என்கிறார் திருமூலர் (Saravanan, 2020). ஆதலால் நாம் திருமந்திரம் காட்டும் வழிப்படி தர்மங்கள் செய்வோம். பொல்லாப் பிணியும், சொல்லொணாத் துயரங்களும் இல்லாத வாழ்வைப் பெற்று மகிழ்வோம்.

“ஆற்றரு நோய்மிக்கு அவனிமழை இன்றிப்

போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்

கூற்று உதைத்தான் திருக்கோயில்கள் எல்லாம்

சாற்றிய பூசைகள் தப்பிடில் தானே”

சிவாலயங்களில் பூசைகள் குறைந்தால் நோய் மிகும், மழைக் குறையும், மன்னர் கெடுவார் என்கிறார் திருமூலர் (Saravanan, 2020). திருக்கோயிலை முன்னோர்கள் பக்தியுடன் கட்டினர். அதற்குப் பலகோடி சொத்துகளையும் தந்தனர். ஆனால் அந்தச் சொத்துகளை இன்றைய மக்கள் அபகரித்து வாழ்கிறார்கள். கோயில்களை வியாபார நோக்கில் செயல்படும் மையங்களாக மாற்றி வருகிறார்கள். அதனால்தான் வளம்குன்றி மழையை இழந்தோம். துயரங்களை அனுபவிக்கின்றோம். அதேபோன்று மனிதன் இயற்கையைக் கடவுளாக வணங்கியவரை அதுவும் இயல்பாக உதவியது. இன்று இயற்கையை அழித்து மாசுபடுத்துவதால் இயற்கைப் பேரிடர்கள் உருவாகின்றன. எனவே ஆலயப் பூசைகளை முறைப்படி செய்து மழை பெறுவோம்.

உடலமைப்போடு வாழ்தல்

மானிடனுக்கு உடம்பு இல்லாமல் எந்தச் செயலையும் செய்யமுடியாது என்பது நிதர்சனமான உண்மையாகும். எனவே இன்றையக் காலகட்டத்தில் உடலினைப் பேணிப்பாதுகாப்பது என்பது மிக

அவசியமானது மட்டுமல்ல ஆரோக்கியமானதும் கூட. உடலினைப் பேணிப் பாதுகாப்பது எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதைக் கூறுவதாக பின்வரும் பாடல் கூறுகிறது.

“உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த்த தேனே”

தேகமான உடல் அழிந்தால் உயிர் அழிவதுடன் அறிவும் வளராது (Saravanan, 2020). எனவே உடலை வளர்க்கும் முறையை அறிந்து, உடலை வளர்த்து உயிரையும் வளர்த்தேன் என்கிறது திருமந்திரம்.

“உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென் றிருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே யுறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில்கொண் டான்என்று
உடம்பினை யானிருந் தோம்புகின் றேனே”

இப்பாடலில் உடலினை இழுக்கென்றிருந்தேன், பிறகு அதனில் கடவுள் கோயில் கொண்டுள்ளார் என்பதைப் புரிந்துகொண்டு உடலைப் பாதுகாத்தேன் என்கிறார் (Saravanan, 2020). நாம் ஒவ்வொருவரும் உடலினைப் பேணிப் பாதுகாத்துப் பயனுற வேண்டும். அவ்வாறு உடலையும் மனதையும் பேணிப்பாதுகாத்துப் பயனுற வேண்டும். அவ்வாறு உடலையும் மனதையும் பேணிப்பாதுகாக்கத் திருமூலர் காட்டிய வழி அஸ்டாங்கயோகம் எனப்படுகிறது.

பிணியின்றி வாழ்தல்

“கருவை ஒழிந்தவர் கண்டநால் மூ ஏழ்
புருடன உடலில் பொருந்தும் மற்று ஓரார்
திருவின் கருக்குழி தேடிப் புகுந்து அங்கு
உருவம் இரண்டாக ஓடி விழுந்ததே”

திருமந்திரம் இரண்டாம் தந்திரத்தில் ‘கரு உற்பத்தி’ எனும் தலைப்பில் உள்ள 41 பாடல்களை இன்றைய மகப்பேறு குறித்தும் பாடியுள்ளார் (Saravanan, 2020). சேர்க்கையின் போது, பெண் வயிற்றில் மலம் மிகுந்திருந்தால், குழந்தை மந்தனாகவும், சிறுநீர் மிகுந்திருந்தால், ஊமைக் குழந்தையும், இரண்டுமே இருந்தால் குழந்தை குருடாகவும் பிறக்கும் என்று சொல்கிறார் திருமூலர். எனவே சேர்க்கையின் போது தூய்மையுடனும் உயர் எண்ணங்களுடனும் தம்பதிகள் இருந்தால் நல்ல குழந்தை உருவாகும் என்பது திருமூலரின் திருவாக்கு.

சிறுநீரைப் பருகுங்கள்

“உடலில் கிடந்த உறுதிக் குடிநீர்க்
கடலில் சிறுகிணற்று ஏற்றம்இட் டால்ஓக்கும்
உடல் ஒருவழி ஒன்றுக்கு இறைக்கில்
நடலைப் படாதுயிர் நாடலும் ஆமே” (Saravanan, 2020)
“தெளிதரும் இந்தச் சிவநீர் பருகில்

ஒளிதரும் ஓராண்டில் ஊனம்ஒன்று இல்லை
வளியுறும் எட்டின் மனமும் ஒடுங்கும்
களிதரும் காயம் கனகமது ஆமே”

மேற்கூறிய இவ்விருப் பாடல்களில் திருமூலர் சிறுநீர் பருகும் முறையைக் கூறுகிறார் (Saravanan, 2020). அதாவது முதல் கடைசியில் வரும் நீரை விட்டுவிட்டு இடையில் வருகின்றவற்றை பருகுங்கள் நோய்நொடி அண்டாது, மனம் தெளிவுப் பெறும் எனக் கூறுகிறார். இதே கருத்தினை திருவாசகத்தில் மாணிக்கவாசகர் ‘யானை துதிக்கையால் நீரைப்பருகுகின்றது’ என்றுக் கூறும் அவர் தொடர்ந்து இறைவன் எனக்கு இருகரங்களை அளித்துள்ளான். ஆனால் அதன் மகத்துவம் தெரியாமல் நிறையத் துன்பப்பட்டுவிட்டேன் என்றும் அதன் மகத்துவம் அறிந்தும் துன்பங்கள் பறந்துப் போயின என்றும் கூறுகின்றார். அதாவது அவர் சிறுநீர் பருகுவதையும், அதன் மூலம் கிடைக்கும் பயன்பற்றியும் மேற்கூறிய கருத்துகள் வாயிலாக உலகமக்களுக்கு தெரிவிக்கின்றார். இரண்டு மாதங்களுக்கு சிறுநீரினைத் தொடர்ந்துப் பருகினால் அறிவுநுட்பமாகிறது என்றுக் கூறுகிறது. ஜீன மதத்திலும் சிறுநீர்ப் பருகும் முறை இருவேறு விதங்களாகக் கூறப்படுகிறது. இவற்றில் எளிதான முறையின்படிக் கோடைக்கால ஆரம்பத்தில் ஆகாரத்துடன் பருகத் தொடங்கினால் ஆறு பட்டினி நாளிலும் ஆகாரம் இல்லாமல் ஒப்புக் கொள்வானாகில் ஏழு பட்டினிகளுக்குப் பின்னும் நிறுத்த வேண்டும் எனக் கூறுகின்றது.

“கரையரு கேநின்ற கானல் உவரி
வரைவரை என்பர் மதியில்லா மாந்தர்
நுரை திரை நீக்கி நுகரவல் லார்க்கு
நுரை திரை மாறும் நமனும் அங்கில்லை”

முதல் மற்றும் கடைசி நீரை விடுத்து தம் சிறுநீரை தொடர்ந்து அருந்தி வருபவர்களுக்கு இறப்பு என்பது இல்லை (Saravanan, 2020). இக்கருத்தினை சிவாம்புகல்பம் ஒன்பது வருடங்கள் தொடர்ந்து இச்சிவாம்பை (சிறுநீர்) அருந்தி வருபவன் இறப்பிலிருந்து விடுபடுகின்றான் என்று கூறுவதோடு விடம் அவனை ஒன்றும் செய்யாது என்றும் கூறுகின்றது. ஆயுர்வேத நூலான “சுசுருத சம் ஹிதையில்” “மூத்ரம் மானுடம் விஸாபஹம்” என்கிறது. அதாவது இச்சிறுநீர் விடத்தைப் போக்கி மரணத்திலிருந்து காகிக் கூடிய சக்தியினைப் பெற்றது. பிரான்சு தேசத்தில் பக்ஸ்டர் என்பவர் தொடர்ந்து தன்சிறுநீரையேப் பருகித் தனக்கு இருந்தப் புற்றுநோயிலிருந்து தன்னைக் காத்து மரணத்திலிருந்து விடுபட்டு இருக்கின்றார்.

அறத்தொடு வாழ்தல்

“அறுத்தனஆறினும் ஆன்இனம் மேவி
அறத்தனர் ஐவரும் எண்ணலி துன்பம்
ஓறத்தன வல்வினை ஒன்றல்ல வாழ்வை
வெறுத்தன ஈசனை வேண்டி நின்றானே”
பாடல் வழி உணரமுடிகிறது (Saravanan, 2020).

உயிர்கள் அத்துவாகின் வழியாக வினைகளை ஈட்டின. ஊடல், முதலிய ஐம்பொறிகளும் சுவை, நாற்றம், முதலிய புலன்களில் இணைந்து உயிருக்கு எண்ணற்றத் துன்பங்களைத் தருகின்றன. இத்தகையத் துன்பங்கள் வாழ்வியலில் துன்பங்களையும் வேதனையையும் தொடர்ந்து தந்தன. இத்துன்ப சாகரத்தில் ஆழ்ந்த ஏதுமற்ற வறியவன் இறைவனை வேண்டி நின்றான். வாழ்க்கையில் பற்றற்று வெறுப்புற்று இறைவனை இறைஞ்சும் நிலையைத் திருமூலர் உணர்த்துகிறார். அதிகத்

துன்பம் வரும்போது இறைவனை நாடுவது இயல்பு என்பதனை எத்துணை தெளிவாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

“இருந்தேன் இக்காயத்தே எண்ணிலிகோடி

இருந்தேன் இராப்பகல் அற்ற இடத்தே

இருந்தவர் இமையவர் ஏத்தும் பதத்தே

இருந்தேன் எனந்தி இணையடிக் கீழே” (Saravanan, 2020).

முடிவுரை

திருக்குறள், நால்வேதங்கள், மூவரின் தேவாரம், மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம், திருக்கோவையார், திருமந்திரம் ஆகிய 11 நூல்களின் கருத்தும் மனிதரைப் புனிதம் ஆக்கும் வழியையே காட்டுகின்றன என்று ஒளவையார் பாடியுள்ளதே திருமந்திரத்தின் சிறப்புக்கு சாட்சியாகும். திருமந்திரம் சைவ சமயத்திற்கு மட்டும் ஒரு சமய நூலாக அமையாது, உலக மக்களுக்கெல்லாம் அறத்தையும், ஆன்மிகத்தையும், மருத்துவத்தையும் எடுத்துரைக்கும் பொது நூலாக அமைந்துள்ளது. திருமந்திரம் பக்தி இலக்கியத்தைச் சார்ந்தது என்றாலும் மனிதனைப் பக்குவப்படுத்தும் நூலாகவே அமைந்துள்ளது. மனிதன் வாழ்க்கையில் நீண்டக் காலம் நிலைக்க அருளிச் சென்ற அருமையானப் பொக்கிஷமானது நம் திருமந்திரம். எனவே நம் கால நீட்டிப்புக் கவசத்தை அனைவரும் படித்துப் பயன்பெற வேண்டும்.

References

- Balachandran, P., Dharmalingam, T.S. (2021) Thirumanthirathil paniyalarin Iraineri, Indian Journal of Tamil, 2(3) 26-34. <https://doi.org/10.34256/ijot2135>
- Madhan Kumar, R. (2020) Thavayogam and sivayogam in Thirumanthiram, International Research Journal of Tamil, 3(1), 13-23. <https://doi.org/10.34256/irjt2112>
- Muniyasamy, V. (1988) Thirukkural, Vanathi Pathippagam, Chennai, India.
- Saravanan, T. (2020) Thirumanthiram, Vanathi Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License